

Pochlovický zvonek

Zpravodaj nejen pro klienty Sociálních služeb v
Kynšperku nad Ohří

Zima 2015/2016

Foto: přilehlý park Sociálních služeb v Kynšperku n/O

Sociální služby, příspěvková organizace poskytují své služby za finanční podpory Karlovarského kraje.

Slovo ředitele

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych Vás v rámci úvodního slova pozdravil, popřál Vám hodně pohody, klidu a zdraví v tomto roce. Věřte, že spolu se všemi spolupracovníky učiníme maximum, aby i letos Vám byla poskytována ta nejkvalitnější a nejpotřebnější péče. Budeme to hodně potřebovat, neboť již počátek roku pro nás nebyl nejpříznivější a získali jsme na zabezpečení služeb zdaleka nejmíň finančních prostředků za posledních několik roků. Chci však věřit všem zainteresovaným, že se podaří tuto nepříznivou situaci změnit a prostředky na dofinancování sehnat. Bohužel s tím však na naší úrovni nemůžeme udělat nic, musíme jen doufat a podporovat všechny kroky k zajištění financí a v maximální možné míře šetřit.

To však nic nezmění na tom, že dne 28. května proběhne již IV. Den otevřených dveří v našem zařízení a mimo jiné Vám přijede zaspívat p. Yveta Simonová a p. Viktor Sodoma. Chystáme se i „oživit“ nově zbudované prostranství za ptačí voliérou a pořád je ve hře vybudování další voliéry, kde by mohl žít nějaký ten tvor ze Záchranné ornitologické stanice v Tachově.

Tolik jen krátce v úvodu a nyní se již začtěte do zpráv, zpráviček, informací a dalších článků našeho Zvonku.

Mše svatá s udělením popelce paterem Kučerou

Na počátku bylo slovo, praví se v Bibli. V našem případě to byla myšlenka. Myšlenka, díky níž se náš domov může pochlubit vlastní modlitebnou, v níž pan pater Kučera odsloužil mši s udělením popelce.

Význam popeleční středy:

Popeleční středou vstupují věřící do čtyřicetidenního postního období, které je přípravou na oslavu Velikonoc, tedy oslavou vzkříšení Krista.

Na popeleční středu se věřícím na čelo uděluje znamení kříže popelem s formulí : „Pamatuj, že prach jsi a v prach se obrátíš“.

- Jak důležité je slyšet a přijmout tyto výzvy právě v této naší době! Jsme omezenými tvory, hříšníky, kteří ustavičně potřebují pokání a obrácení. Soudobý člověk, který deklaruje svou totální nezávislost na Bohu, se stává otrokem sebe samého a často se ocitá v neutěšené izolaci. Výzva k obrácení je proto pobídkou k návratu do náruče Boha, něžného a milosrdného Otce, k důvěrnému odevzdání se Mu. (Benedikt XVI.)

...poděkování Zdeňce Migala /naše kantýnská :-)/

Co pro nás udělala?

Nejen že s celou rodinou zabalila dárečky pro naše klienty, tedy cca 150 balíčků, ale ještě ke každému balíčku přibalila maličkost v podobě páru měkoučkových, hřejivých ponožek a kosmetiky. Zdeničko, moc děkujeme za Vaši ochotu a štědrost.

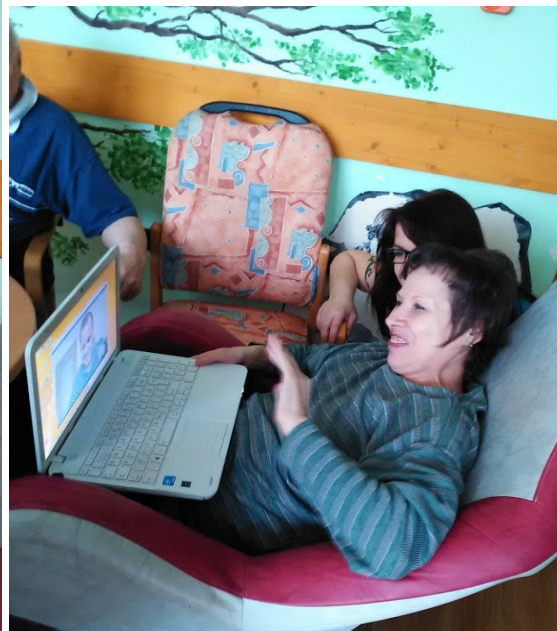
V brzké době Vás čeká významná událost v podobě narození miminka. Přejeme hodně sil, zdraví a radosti.

...videohovor

Málo kdo má dnes možnost setkávat se s rodinou, přáteli tak často, jak by si přál. Ať už je na vině časová tíseň, nebo vzdálenost. Technika jde stále dopředu a přizpůsobuje se našim rostoucím potřebám a tak i pro tento problém máme řešení – videohovor. Díky internetu, který je dnes samozřejmostí, můžeme komunikovat tváří v tvář s lidmi, na kterých nám záleží.

Proto pro nás nebyl problém zprostředkovat videohovor paní Daně Džupajové s jejím synem, který trvale žije na Slovensku a časté návštěvy nejsou možné.

... zprávy nejen z /našeho/ domova

Po řadě úspěšných reprezentací nejen v České republice ale i v zahraničí, dostali kynšperské mažoretky nabídku společně s Dechovým orchestrem mladých ZUŠ Krnov, účinkovat na Mezinárodním hudebním festivalu dechových orchestrů a mažoretkových skupin v Čínském Pekingu.

Tato zpráva mě ohromila a zároveň velice potěšila. O to víc, když jsem se dověděla, že tato nabídka se týká naší kolegyně Ivy Jiráskové.

Ivuš, shlédla jsem vaše vystoupení na maturitním plese, na kterém jste vedli vaši nejmladší členku „do života“. Bylo to nádherné a dojemné vystoupení, ještě teď se mi derou slzy do očí..., podej mi kapesník, dík.

Chystáte do Pekingu něco nového, nebo dáte přednost už nacvičené sestavě?

Peking je ještě daleko, čeká nás spousta jiných vystoupení. Naší prioritou jsou nadcházející festivaly ČR, kde bude přehlídka spousty souborů z mnoha zemí a my chceme ukázat co v nás je.

A co tedy můžeš prozradit?

Že pro diváky chystáme společně s dechovkou z Krnova velkou šou. Není zvykem, že dechovka se zapojuje do taneční sestavy. S tím před lety přišla naše vedoucí Jaruška Danešová a v Belgii tenkrát vyhráli na plné čáře.

Vrátíme se k Pekingu, tahle nabídka se přece neodmítá, naskytne se jednou za život.

Souhlasím, neodmítá! Jako jediný soubor mažoretek z ČR jsme dostaly

nabídku, abychom reprezentovaly naší zemi. V současné době hledáme sponzory, protože cesta je nákladná.

Já Vám držím palce, ať seženete dostatek financí, přeji Vám šťastnou cestu a spoustu zážitků.

Děkuji, i za celý soubor. Máme vystupovat v obrovské hale a potom procházet po čínské zdi, neumím si to představit, ale moc se těším. Ještě bych ráda poděkovala lidem, kteří nám už dnes pomáhají.

Ivuško, přivez fotky, spoustu zážitků a určitě si budeme mít o čem povídat.

Foto: Čínská zeď měřící 8851 km.

Jen doufám, že tu zeď nechtějí projít celou...

Vánoční setkání v domovech pro seniory...

Vánoční svátky jsou především o klidu, míru a pohodě. Dnešní doba tomu úplně nenasvědčuje, ale i přesto si nacházíme čas na setkání se svými nejbližšími, přáteli a známými. Již po čtvrté přijali pozvánku zahrát k tanci a poslechu do domova pro seniory Harmonie v Mirošově a v Bystřici nad Úhlavou, Marek Bubenčík a Vojta Sivák. Z fotek je patrné, že o zábavu a dobrou náladu nebyla nouze.

Dokonce z jednoho výše jmenovaného domova

jsem Marka s Vojtou přivezla v brzkých ranních hodinách.

Adventní koncert Bány Zemanové & Band

V podvečer na Svatého Mikuláše, jsme navštívili s našimi klienty koncert Bány Zemanové v kynšperském kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Zazněly zde nejznámější vánoční koledy v rokovější podobě např.: Dej Bůh štěstí, Narodil se Kristus Pán, Jak si krásné Neviňátko, Rolničky, atd... . Báru doprovázel zpěvem nejen Tomáš Mouřenec, ale všichni i posluchači, což navodilo velice příjemnou atmosféru. Nechyběla ani koleda Půjdem spolu do Betléma, nad jejímž textem se zpěvačka pozastavila, zapřemýšlela: *A ty, Vávro, na tu basu: rum, rum, rum, rum, ruma dá! Tak to jsem zvědavá, jestli nám toho ruma, někdo dá....?*

A to by nebyl Jirka Hrubý, který se toho okamžitě chytil a se slovy: *Mámo, máme doma ještě ten rum? Já pro něj zajedu...* při závěrečné děkovačce se zpěvačka s celou kapelou dočkala nejen bouřlivého potlesku, květin, ale i poděkování v podobě rumu na zahřátí ve studeném kostele.

Vánoční posezení za hudebního doprovodu Evy Haufové, Marka Bubenčíka a Přemka Vavrouška.

Vánoce bez Marka a Přemka? To by nebylo ono. Na hudební posezení přijala pozvání i Eva Haufová s doprovodem, která nám jezdí zpívat pravidelně, po celý rok. Zazněly tu koledy, vánoční písně i písně, které tématicky nezapadaly, ale máme je rádi. K vánoční pohodě nechybělo ani vánoční pečivo, jenž s předstihem napekly naše klientky, za pomoci aktivizačních pracovníků. Podávala se káva, čaj, kapučíno a nechybělo ani něco ostřejšího na zub.

...Mikulášská nadílka

Svatý Mikuláš je historicky doloženou osobou, jenž se stala kolem roku 300 biskupem v Myře /antické město v jihoturecké provincii Antalya/. Mikuláš byl při pronásledování křesťanů kolem roku 310 zajat a těžce trýzněn. Ještě poznamenán utrpěným mučením, vystoupil roku 325 na slavném koncilu Nicejském. Jeho velikostí nebylo hrdinství, které se nechává mučit, zavřít a popravit. Jeho velikostí byla neustálá každodenní dobrota a laskavost. Více se neví o Mikulášově životě a působení, je známo už jen přibližné datum biskupova úmrtí. Den smrti byl 6. prosinec, rok mezi 345 a 351.

Nejznámější legenda o Mikulášově dobročinném zásahu vypráví, že jeden zchudlý šlechtic poslal své tři dcery do veřejného domu, aby si vydělaly jako nevěstky na věno ke svatbě. Mikuláš však hodil oknem v noci třem mladým ženám po jednom sáčku se zlaťáky. Dcery tím zachránil a otce, který ho přistihl, napomenul a přikázal mu, aby se o záležitosti nezmiňoval. Tak se však nestalo. Z této legendy pramení tradice mikulášské nadílky.

Další legenda, která bývá často znázorňována: Mikuláš pomáhá lodi, která se dostala do tísně na moři a jejíž námořníci ho vzývali. Mikuláš je proto často znázorňován i s kotvou. Tradice spojené s Mikulášovou osobou jsou velmi pestré a krajově i národnostně se liší.

V našich krajích chodí Mikuláš s nadílkou, oděný v biskupském oděvu s dlouhým bílým vousem a je doprovázen anděly a čerty, což byl i náš případ.

A mikulášská může začít...

...snad se mě nebojím???

...nebojím, ale hlásit se to musí!

...babi, neboj to sem já, Jirka /vnuk/...

Jo, jo...
čertoviny, to
by nám šlo!

Gratulujeme

našim klientům, kteří v zimě oslavili svá
životní jubilea ...

Bauer František 85

Bilopotocki Horst 75

Divišová Petra 70

Kazilovská Emilie 99

Köstlerová Jana 75

Kowalská Barbora 85

Krejčová Anežka 75

Převrátilová Aloisie 90

Rjabuchinová Lýdie 80

Veselá Dagmar 55

Pogratulovat s kyticí přišel paní Převrátilové Aloisii k 90. narozeninám i pan ředitel Jiří Hrubý.

Paní Dagmar Veselá oslavila 55. narozeniny

Pan František Bauer se cítí stále na pětadvacet let i když oslavil již 85. narozeniny.

...ještě jednou Všem hodně zdraví, štěstí, dlouhá léta

Paní Rjabuchinová Lýdie /v prostřed/ oslavila své 80. narozeniny.
/zleva Soňa Heroutová, Miluška Čuláková a Jiří Hrubý/

Říká se: kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem...

Co přiměje člověka,
aby ještě po
devadesátce každé
ráno cvičil, udržoval
si dobrou náladu,
bystřil si mysl
křížovkami, četl

romány, zpíval šansony a to všechno ve francouzštině? Ještě dnes se
domluví maďarsky, rusínsky a trochu německy.

V případě pana Ťažkého to byl život sám.

V raném dětství odešel s rodiči do
Belgie. Vyrůstal v belgické hornické
kolonii a snil, že se stane Tarzanem.

Byl to nereálný, dětský sen, který se
zrodil v hlavě malého kluka, který rád
chodil do kina. Než mohl dospět k
reálnějšímu snu, umřela mu maminka.

Bylo mu pouhých 10 let. Zůstává sám s
otcem v městečku Strépy –

Bracquegnies v provincii Hainaut.

Bylo rozhodnuto a v pouhých čtrnácti
letech se stává horníkem. Tři roky

fará v hlubinném dole 560 metrů

pod povrchem...*sbíječky měli ti starší,*

já měl lopatu se kterou jsem nakládal

uhlí do žlabu, který se táhl chodbou,
na konci byly vozíky, ty tahali koně.

Ty neviděli světlo světa, byli dole i

ustájení. Potom se uhlí dopravilo
výtahy až na povrch.

Etnické složení v tomto regionu bylo velice
rozmanité a nejen odtud, ale i z rodinného
zázemí pramení jeho jazykové vybavení.

Maďarsky, slovem i písmem, se naučit
musel, protože si otec našel přítelkyni

Foto: Štefan Ťažký s andělem... mikulášská nadílka 6.12.2015

Foto: Štefan Ťažký s rodiči v roce 1930 po
příjezdu do Belgie...*tříkolka má ještě kovová*
kolečka...

– maďarku, která ovládala pouze svůj rodný jazyk. V té době dostal od otce darem heligonku /harmonika/. ...*Hrál, no hrál, vrzal jsem na ni v kuchyni, odtud mě tátova přítelkyně vyhodila. Tak jsem šel hrát o patro výš do svého pokoje, přišla a vyhodila mě. Tak jsem šel hrát na půdu holubům. Ti mi uletěli... Přišla a tentokrát neletěl já, ale letěla heligonka z okna a tak skončila moje „slibně“ se rozvíjející kariéra harmonikáře...* .Další tři roky pracoval ve sklárně, jenže kromě práce byl v Belgii i hlad. A tak přišel dobrovolný odchod do pracovního tábora v Německu. Pracoval v továrně na zbraně, kde s otcem zůstal další tři roky. Poté následoval odchod zpátky do Belgie. Možná si myslel, že už je to na stálo. Jenže přišel rok 1945 a s ním i repatriační mise /návrát do vlasti/. Možná to byla příležitost, nebo stesk po domově, co vedlo jeho otce k návratu zpátky do České republiky. A přesto že Š. Ťažkému bylo v té době dvacet let, měl práci a o návratu nepřemýšlel, odchází zpátky do Čech s jediným členem rodiny, otcem. Přesněji do Mostu a později do Chodova u Karlových Varů, kde prožije celý život. Zde nachází i svou životní lásku Rozálii a vychovávají spolu tři děti.

Foto: Štefan Ťažký /první z prava/, dle jeho vlastních slov ... asi jsme splnili zase nějaký ten plán...:-)

Další velkou životní láskou pana Ťažkého bylo vzpírání. Byl samoukem a potřebné náčiní si sestrojil z odložených součástí ve sběrně.

Pan Štefan Ťažký prokládal náš rozhovor písněmi v mnoha světových jazycích. Děkuji za krásné povídání i zpěv a přeji Vám hodně zdraví, neutuchající humor a optimismus.

Poznáváme Kynšperk nad Ohří II. díl...

Stručně z historie kynšperského kostela

- délka kostela: 46,5 m
šířka: 17 m
výška klenby: 25 m
výška věže ke kříži: 50 m
- Hlavní oltář pochází z roku 1766, sochy vytvořil Jakub Eberle z Mašťova u Podbořan, oltářní obraz namaloval malíř Dollhopf z Tachova.
- Postranní oltář Svaté Anny pochází z roku 1823, postranní oltář Srdce Páně z roku 1905 vytvořil mistr Stuflesser z Gröden.
- Varhany postavil v roce 1902 Martin Zaus z Chebu.
(Údaje podle Františka Korba)

Ústředním bodem ještě neopevněného města byl již od počátku kostel Panny Marie. Vznikl na vyvýšeném místě pravděpodobně již se vznikem města. Kostel byl městskou dominantou a to nejen stavební, ale už od svého vzniku byl farním kostelem nejen pro město, ale i široké okolí.

Přesto, že při požáru roku 1706 zasažen nebyl, jeho starší podoba známa není. V první polovině 18. století stále rostoucímu zájmu již nepostačoval, proto jej nechal řád křížovníků s červenou hvězdou zbourat a na jeho místě v letech 1721 až 1727 postavit v rozvinutém barokním slohu nový kostel. Stavbu vedl tepelský stavitel Jan Wolfgang Braunbock, který pro

křížovnický řád vystavěl na Loketsku více kostelů. Zkušený stavitel se mohl podílet i na vypracování stavebního projektu kostela, jehož autor není znám. Kostel byl pojat jako jednolodní s polygonálním presbytářem a dvojicí postranních věží umístěných do úhlů mezi loď a presbytář. Mezi věžemi zakončenými cibulovým zastřešením stál původně na vrcholu střechy ještě sanktusník (štíhlá věžička na hřebeni střechy kostela, se zvonem – pozn.), který zničil požár roku 1824.

Z mobiliáře starého kostela byly v novém kostele použity pouze části, mezi nimiž vynikala plastika Madony z konce 15. století, jejíž autor je neznámý. Po náročné rekonstrukci a zabezpečení kostela v roce 2005 se originál plastiky na své místo nevrátil a je umístěn v muzeu řádu křížovníků. Kopii plastiky Madony zapůjčilo městu Kynšperku n. O. sokolovské muzeum a je k vidění v Panském domě.

Foto: Vlevo rok 1941, vpravo 1975 „... lipové dřevo, výška 157,5 cm, vzadu vydlabáno. Poškozeny a odlomeny prsty na ruku Panny Marie, v dolní části ořezán obličej měsíce. Poškozená část podstavce doplněna tmelem. Povrch plastiky silně narušen červotočem; nepatrné zbytky polychromie /barevná výzdoba plastik/...“

Katalog Galerie výtvarného umění v Chebu „Chebská gotická plastika“ (1975)

Další unikátní památkou, jedinou v našem regionu, vytesanou do bílého mramoru je renesanční náhrobník rytíře Jiřího Arnošta Hofmanna z Münchhofu.

Dodnes je v jižní kostelní zdi zasazen kámen s letopočtem 1543, který byl původně umístěn na staré kostelní stavbě a zřejmě upomínal na její obnovu. O dalších zajímavostech jako jsou barevná okna, fresky na stěnách, oltář atd.

Našim klientům velice ochotně a poutavě při návštěvě kostela vyprávěla paní Eva Fréharová, jejíž výklad byl nezapomenutelný. Děkujeme.

Vladimír Vlasák, Eva Vlasáková:
„Dějiny města Kynšperka nad Ohří „ (2002)
kostel-kynsperk.wz.cz/historie.htm

...připravujeme

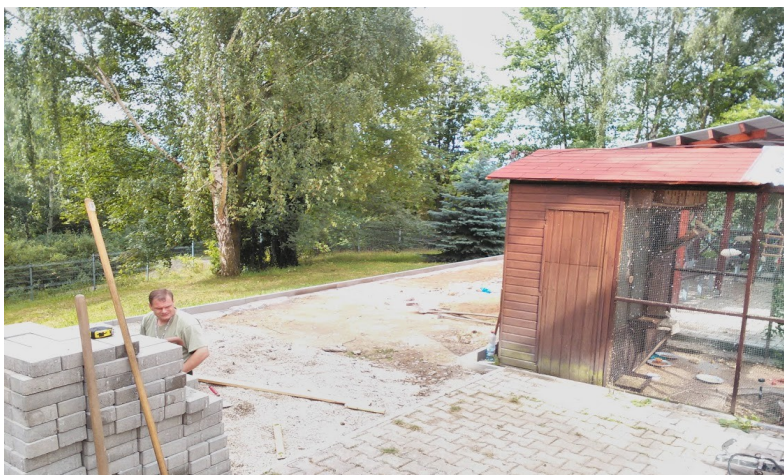
Mnozí z nás nacházejí v práci na zahradě klid, odpočinek a regenerují své síly. Zahrada má potenciál sloužit jako terapeutické médium, protože kontakt s rostlinami a přírodou vůbec, napomáhá zlepšovat paměť, pozornost, myšlení, tvořivost, sebevědomí a v neposlední řadě taky fyzickou sílu.

Jenže senioři se již nemohou tak snadno ohnout a postavit, tudíž je pro ně práce při zemi nemožná. Zřejmě tyto důvody a láska nejen k přírodě přivedly Janu Filipovou na myšlenku vybudovat vyvýšené mobilní truhlíky, jež se dají opečovávat z invalidního vozíku i v našem domově.

Jenže všechno je otázkou peněz, a proto se vedení našeho domova rozhodlo přihlásit tento nápad do projektu „Plníme přání seniorům“.

Z posledních zpráv zveřejněných 19.2.2016 bude projekt podporovat domovy pro seniory a kluby seniorů.

Jednoduše, když budeme mít štěstí a budeme vybráni, dostaneme na truhlíky příspěvek, jež činí polovinu celkové ceny. V opačném případě si budeme nuceni poradit sami. Ať už nám bude osud nakloněn nebo ne, „mobilní zahrádky“ BUDOU!

*„Radost květin za oknem... Není to jenom radost z té krásy a něžnosti, ale taky radost z úspěchu při pěstování.“
Karel Čapek*

V Ý Z V A !!!

Vážení spoluobčané, příznivci, podnikatelé, rodinní příslušníci.....

bohužel jsme nebyli s naším projektem na vybudování „mobilní zahrádky“ za naší ptačí voliérou vybráni mezi 40 finalistů z 300 žádostí z celé ČR, kterým firma SODEXO po „uzavření“ akce zdvojnásobí nastřádanou částku. Nehodláme však „hodit flintu do žita“ a pokusíme se projekt zrealizovat sami !

Chcete-li naši snahu podpořit, lze takto....

- ✓ bezhotovostně na BÚ 27-6759810217/0100 či v hotovosti při podpisu na základě darovací smlouvy s uvedením účelu

Chci podotknout, že se nejedná v tomto případě o veřejnou sbírku dle zákona č. 117/201 Sb., ale o dar. Veřejnou sbírku budeme připravovat za předpokladu, že se nepodaří sehnat prostředky jiným způsobem (dar, dotace, příspěvek). Celkové náklady projektu se pohybují na hranici 60.000,- Kč a chtěli bychom je ukončit předáním do užívání nejpozději do konce června letošního roku.

Všem, kterým není naše věc lhostejná, upřímně děkujeme a přijďte nás kdykoliv navštívit. Minimálně však 28.5.2016, kdy pro nás všechny zazpívá na koncertě při Dni otevřených dveří Yveta Simonová a Viktor Sodoma.

Mgr. Jiří Hrubý, ředitel

Naděje splynutí Foto: Přemysl Vavroušek

Co měl jsem včera, dnes už nemám
svou radost věnoval jsem ženám
a z jejich úsměvů a tváří, z momentů
kdy oči září,
svou radost já zas čerpal zpět.

Pro duši svou já hledal svět,
jež mohl by mi každý závidět
kdyby neztratil se v temném šeru noci
v níž sám jsem pod hvězdami, sám a
bez pomoci.

A rozmlouvaje s Bohem, či snad
sebou samým
ptám se sám sebe, co nabízet mám
známým
i neznámým těm ženám, jež oči mé si
přejí,
jež pod dotyky jiných se v šeru noci
chvějí...

Nemám nic než dotyk a vědomostí pár
sám sobě mudrcem, jež v duši nosí
žal
a stísněn pocitem, že život se mi
ztrácí,
myšlenka na Tebe se v koutku duše
vrací.

Znám jen pár slov, jimiž říci bych Ti
chtěl,
že přes všechn ten zmar já byl
jsem okouzlen,
že dala jsi mi víc, než mohl jsem já
dát
a nezbývá než jít a dál sám
nocovat.

Samoto má, jsi jedinou mi
společnicí
vražedně tichou a rozžhavenou
svící,
jenž nese se mnou celý úděl žití,
jsi lilíí i růží s trny kvítí.

A naslouchaje noci v tichém vánku
hlasu,
nad hlavou hvězdy, bych nebeskou
tu krásu
jen v očích Tvých já toužil spatřit
zas.

Neznaje jméno Tvé, dotyk, ani hlas
jen marně čekám s hlavou v
oblacích
v bláhovém snu svém o ptácích,
jímž toužím na moment se stát
roztáhnout křídla, vznést se, s
větrem vlát,
být k Tobě zanesen a spatřit
úsměv Tvůj,
než strach mě zarazí – „Dávej
pozor, stůj!“

Někde a někdy, onen úsměv leží,
zda určen pro mne je, to dozvím
se dnes stěží,
však stále čekat budu a nechám
věci plynout
s nadějí, že život dá nám splynout.

**U příležitosti MDŽ věnuji
tento verš Vám všem - milé
ženy, slečny a dívky.**

Přemek

